

Anhang B

til

Rigsdagstidenden.

1850.

Anden Session. — Udvalgenes Betænkninger.

N^o 13.

(Fortf. af Betænk. over Statskovenes Bestyrelse.)

Naar der til Fordeel for Lovudkastets Bestemmelse endvidere ansøres, at en stor Deel af den faste Løn til Dpsynsmændene igjen vil indvindes ved det Arbejde, disse have at udføre, da have vi ei kunnet overbevise os om, at denne Sum vil blive af nogen Betydning, thi naar man seer hen til, at disse Dpsynsmænd skulle føre Dpsyn med, at ingen Uordener eller Tyvert foregaaer, at de hver 14de Dag skulle møde ved Udbetalinger o. s. v., da ville de ikke kunne faae Tid til selv at arbejde stadigen. Hvad endeligen angaaer den i Udsigt stillede Indtægt af 75,000 Rbd., da er denne af en meget tvivlsom Natur, idet den for en Deel skal erholdes ved at sælge Bygninger til Nedrivelse og indtage Skovfogedlodder til Skov, hvoraf der muligen just paa flere af disse Egne allerede er nok. Dertil kommer nu paa den anden Side, at vi frygte, at disse Dpsynsmænd, især i Nordsjælland, og her er det jo, at de betydelige Statskove ere, neppe, naar de selv skulle være Skovarbejdere, ville kunne erhverve dem eller vedligeholde den Anseelse, som det vil være fornødent, at de maae være i Besiddelse af, naar de skulle forestaae Skovpolitiet. Men er det nu saa, at der ingen væsentlig pecuniær Fordeel for Statskassen vil opnaaes ved denne Omorganisation, og at Dpsynsmændene om kort Tid rimeligviis ville komme i en lige saa slem Stilling som den, hvori Skovfogderne nu muligen ere, især naar man seer hen til, at de skulle være Skovarbejdere og have en Jordlod, som de maae dyrke ved Naboers Bistand etc., formene vi, at der ingen tilstrækkelig Grund er til at foretage en saa total Forandring som den foreslaaede, hvorimod man har troet det baade naturligere og rettere at lade

det nuværende Skovfogedinstitut paa Sjælland, Falster og Bornholm blive ved, men derimod fjærne de Feil, der klæbe ved det. Som Sagsdanne maae vi ansøre, at de nuværende Skovfogders faste Løn er for liden, og at den derfor bør forøges; at man hidtil har ladet dem tilflyde forskjellige extraordinaire Fordele, og at disse derfor for Eftertiden bør bortfalde, samt at Posterne hidtil ei have været heldigen besatte, hvorfor de fremtidigen kun bør besættes med passende og duelige Subjecter, som ere forsynede med Lærebrev, og ere vi, naar disse Forandringer see, af den Formening, at man vil erholde gode og paalidelige Skovfogder, som i hver Henseende ville kunne opfylde de Pligter, der retteligen bør paahvile dem. Da Sagen imidlertid synes at stille sig noget anderledes i Skovene i Jylland og Fyen, hvor Skovfogedindretningen, idet en stor Deel af disse Skove først i de senere Aar ere blevne Statskove, endnu ikke i den Grad er indført og udviklet, som i de øvrige Statskove, troe vi at turde henstille, at man der successivt indføre Dpsynsmandsindretningen, idet man da ad Erfaringens Vej vil kunne samle sig den fornødne Kundskab, om den vil medføre den Nytte, som man nu synes tilbøielig til at love sig deraf. Vi formene altsaa, at der paa Sjælland, Falster og Bornholm bør beholdes de nuværende Skovfogedposter, men at der i Jylland og paa Fyen efterhaanden ansættes et Antal af indtil 51 af de i Udcastet ommeldte Dpsynsmænd, samt tvende Ledvogtere. Og vil det heraf være en Følge, at man i Sjælland, Falster og Bornholm tillige maa beholde de hidtilværende 119 Skovløbere, 16 Dpsynsmænd, 11 Tilfynsmænd og 9 Ledvogtere, idet vi dog formene, at Tilfynsmændenes og Dpsynsmænd-